

Kadovský viklan se vrací zpět na místo

KADOV – U známého viklanu v Kadově na Strakonicku bylo v sobotu 9. září pořádně rušno. Parta kolem Pavla Pavla, který se v roce 1986 proslavil rozhýbáním obrovských soch na Velikonočním ostrově, vracela na původní místo obří balvan, který se na prahu léta nejspíš kvůli cizímu zavinění sesunul.

Dostat zpět tento 30tunový kolos není nic jednoduchého. Od rána v Kadově makala početná skupina odborníků i dobrovolníků, aby viklan za pomoci trámů, lan a hydraulických heverů dostali zpět co nejbližší původní pozici.

Vše začalo symbolicky v 9.09. Práce trvaly pět hodin, ale stále ještě není úplně hotovo. Teď bude muset rozhodnout Jihočeský kraj, jak správně viklan usadit – zda se má kývat, nebo bude proti pohybu zajištěný. Badatel, dobrodruh a technik Pavel Pavel zmínil, že sobotní akce měla za úkol hlavně odstranění nebezpečného stavu, aby viklan

neohrožoval turisty. Až pak se bude řešit doladění detailů a finální usazení.

„Viklan se sesunul dolů, a ještě se mírně otočil o 60 stupňů," uvedl Pavel Pavel. „Je to 130 let, kdy byl viklan shozen poprvé kameníky. Před 40 lety jsme ho se zdejšími hasiči a JZD Kadov vraceli podruhé. V roce 2003 viklan spadl pošetří a teď počtvrté. Je pod ochranou Jihočeského kraje, ale věřím, že se najde cesta, jak zachránit viklan pro diváky, aby si s ním mohli i zakývat, ale aby byl bezpečný a nemohl spadnout nebo někoho zranit," řekl Pavel Pavel.

Pavel Pavel na místě činu u kadovského viklanu.

Nejprve s dobrovolníky posouval a zvedal viklan jen pomocí primitivních nástrojů – trámů, klínů a lanových heverů. Když došly síly a s kamenem se jinak nedalo hnout, přišla na řadu hydraulika. Mravenčí práci a posunováním doslova po centimetrech se podařilo viklan dostat skoro do ideální pozice.

Na usazování kadovského viklanu se přijeli podívat také Šampalíkoví z nedalekých Kasejovic. „Už jsme tu několikrát byli na výletě. Když jsme se dočetli, že viklan budou usazovat, chtěli jsme být u toho," říká Jaromír Šampalík. Zmínil, že bylo zajímavé sledovat, jak se dá pracovat i bez moderní techniky i s primitivními prostředky.

Že se někomu podařilo viklan shodit, to Jaromír Šampalík nechápe. Jestli se to někomu podařilo z nevědomosti, nebo to byl úmysl, to není jasné. „Spíš to

byl vandalismus. Asi si někdo dokazoval, jakou má sílu, nebo z toho měl legraci," říká Jaromír Šampalík. Petra Šampalíková také ocenila, jaké nasazení lidé při zvedání viklanu měli.

Jako dobrovolníci se do práce na usazování zapojili například Anna a Martin Mikeščíkovi. „Jsme z Prahy, ale naši rodičové tady mají firmu se dřevem. Jsou sponzory akce a poskytli trámy na zvedání viklanu," vysvětlil Martin Mikeščík. Prozradil, že původně neměl v úmyslu se zapojit i do práce. „Ale nakonec to bylo potřeba, tak jsme se připojili. Jsem rád, že jsem mohl vidět Pavla Pavla při práci," dodal Martin Mikeščík. Anna Mikeščíková se svěřila, že práce kolem viklanu byla velmi poučná. „Bylo to extrémně náročné. Byla potřeba spousta silných lidí. Silnějších, než jsme zrovna my dva," směje se dobrovolnice.

Petr Eliáš

Pavel Pavel nechal v úvodu dobrovolníky vyzkoušet, jak se zvedá 30tunový viklan jen za pomoci pák a lan. Když začaly docházet síly, přišly na řadu hydraulické hevery. Více fotek na www.jcted.cz.

Populární pastelkové hřiště v Řepici muselo k zemi

ŘEPICE – V dubnu 2016 bylo u lesa nad Řepicí slavnostně otevřeno pastelkové hřiště, které se pro svou originalitu a vtipné využití přírodního terénu stalo záhy vyhledávaným místem. Hřiště vzniklo díky soukromé iniciativě Martina Tíkala na pozemku patřícím Lesům České republiky. Zub času se ale na tomto unikátním projektu nemilosrdně zahlodal.

V minulém týdnu muselo jít vybavení hřiště k zemi. Autor hřiště se však nevzdává a už plánuje vybudování jeho nové varianty. „Ke zbourání pastelkového hřiště bylo nutné přistoupit, protože byly shnilé kořeny stromů, které atrakce tvořily. Provoz hřiště vzhledem k tomu již nebyl bezpečný a mohlo by dojít ke zřícení jednotlivých herních prvků. Jednalo se totiž o mrtvé stromy, které se drotily od kořenů. Některé kmeny byly také napadené hmyzem a o další narušení se postarali datli, kteří se tímto hmyzem živí," popsal Martin Tíkal.

Nabízí se otázka, jestli vznikne nové hřiště třeba na místě toho dosluhujícího. „Hle-

dají se způsoby, jak hřiště v nějaké podobě obnovit," prozradil. „Bude záležet na možnosti získání potřebné dotace. Zatím bylo hřiště soukromé, v poslední době zájem o hřiště projevila i obec. Současné hřiště vydrželo sedm a půl roku. Aby mělo hřiště delší trvanlivost, je třeba zvolit kvalitní materiál, především dub a modřín, které mají ve srovnání se smrkem dvakrát delší trvanlivost. Za poslední období se ceny dřeva vyšplhaly na několiknásobné částky oproti roku 2016, kdy se hřiště budovalo. Například pětimetrový šestihřanný trám vychází nyní na 24 tisíc korun," vypočítává Martin Tíkal.

Martin Tíkal na zbytcích pastelkového hřiště v Řepici.

Foto -jp-

Na podzim je v plánu začít s vyčištěním terénu, na jaře by se bagrem vytrhaly zbylé kořeny a do země by se zabetonovaly nové kmeny. „Vize je taková, že jednotlivé herní prvky budou uspořádány do kruhu, aby celé hřiště bylo možné absolvovat jako řadu na sebe navazujících článků. Součas-

né prvky, které jsou vytvořeny na zdravých stromech stojících po obvodu hřiště, zůstanou zachovány, protože nejsou poškozené. Když se plány podaří, mohlo by být nové pastelkové hřiště slavnostně uvedeno do provozu na jaře příštího roku," dodal autor.

Jitka Pavlíková

středa 13. září 2023